

helt naturligt garderer sig – og som sagt har lov-mæssig pligt til det – mod tab hos deres kunder.

Men jeg må konstatere, at der næsten ikke er grænser for regeringens opfindsomhed. Det er måske årsagen til, at der er så mange embedsmænd på skatteområdet. Der skal jo stor opfindsomhed til at blive ved med at finde på nyt, men det er lykkedes endnu en gang. Tillykke med det.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte dette lovforslag. Allerede da vi påbegyndte forhandlingerne om finansloven, gav vi udtryk for, at vi mente, at der var mange ting, der skulle gennemføres af velfærdsforbedringer. Vi gav udtryk for, at det ville vi være med til at finansiere, og vi gav også udtryk for, at vi mente, at det var rimeligt i højere grad at foretage en beskatning ved kilden, dvs. beskatning direkte af erhvervslivets gevinster eller de fordele, det har. Og derfor ser vi dette her forslag som en naturlig led i en helhed af de forskellige forslag, som ligger både som ting, vi har behandlet tidligere i forbindelse med erhvervsskattepakken, og som vi også behandler senere omkring regler ved kreditstramninger. Derfor betragter vi det her forslag som en naturlig del af det.

Til hr. Flemming Hansen, der talte om opfindsomheden, der krævede mange medarbejdere: Jeg tror ikke, at det kræver mange medarbejdere at se, at det her er en glimrende måde at beskatte et gode, som nogle har og ikke nødvendigvis behøver at blive ved med at have. Det kræver ikke mange medarbejdere at finde ud af, men det kræver selvfølgelig nogle medarbejdere at lave et lovforslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

To bemærkninger til lovforslag nr. L 95: For det første står der i den skriftlige fremsættelse, at lovforslaget er et led i bestræbelserne på at reducere erhvervslivets kreditfordele, og det står som et afsnit for sig og viser jo dermed med al tydelighed regeringens og forligspartiernes målsætning: at det er et særskilt mål for regeringen og forligspartierne at få reduceret erhvervslivets kreditfordele.

Jeg skulle sige fra Dansk Folkepartis side, at det er ikke et særskilt mål for os at få nedsat og reduceret erhvervslivets kreditfordele. For os er det afgørende, at man ser erhvervslivets vilkår samlet set og ikke har det som særskilt mål.

Det er i hvert fald en forskel, der er til at tage og føle på, hvor jeg i øvrigt synes, det er meget

ærligt, som det er beskrevet her, hvad regeringens og forligspartiernes målsætning er, og det ser vi jo også på en række andre områder.

Den anden bemærkning, jeg vil gøre, er lidt i stil med den, fru Mariann Fischer Boel var inde på med hensyn til hensættelserne. Det er selvfølgelig i det her land at hensætte i forventning om risiko for tab, og vi har tilsyn, der skal sikre, at der ikke hensættes for meget eller for lidt. Det kan man altid diskutere om tilsynet gør godt nok, men sådan er det altså nu engang her i landet.

Så er det da klart, at der er nogle penge, der bliver sat til side i penge- og realkreditinstitutterne, men at man så går på jagt efter det, man betegner som en rentefordel ved det, er mig ubegribeligt. Sagen er jo, at det ikke er, fordi penge-sektoren har en forventning om, at det kommer til at gå rigtig godt for de penges vedkommende, de har hensat til tab; de har faktisk en idé om, at de må afskrive nogle penge, fordi de ikke får dem hjem. Derfor er det altså lidt uforståeligt, at jo dårligere det går, jo værre det går, jo mere man bliver nødt til at hensætte til tab, jo mere bon'er den her afgift, som flertallet nu vil indføre.

Det kan godt være, at man ud fra en status quo-betragtning her og nu kan synes, at det går rimelig godt i pengeinstitut- og realkreditinstituttsektoren, så der er noget at komme efter, og så kan man ud fra sådan en grådighedstanke sige, at nu må vi hellere gøre noget på det her område og få skrabet nogle penge hjem. Men har man forestillet sig den mekanisme her, når det for alvor går dårligt og der er lavkonjunktur? Jeg tror ikke, man har gennemtænkt den situation, men så vil vi forhåbentlig kunne se, at reglerne her bliver ændret til den tid.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne tilkendegive, at i CD kan vi heller ikke støtte aftalen. Det er jo en udmøntning, som er aftalt mellem regeringen, SF og Enhedslisten i forbindelse med finansloven 2001. Der er blevet gennemgået, hvad forslaget indeholder, og jeg skal så bare tilkendegive det, som jeg startede med at sige: Vi kan ikke stemme for det.

Frank Aaen (EL):

Det er Enhedslistens grundopfattelse, at penge til velfærden først og fremmest skal tages der, hvor der er rigeligt med penge.